

til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1461—1472.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag af Udvalget:

Til § 19.

I 2den Linie: Efter „Krigsministeren“ sættes „i“ istedetfor „“, og tilføies: „i fornødent Fald efter Forhandling med Finantsministeren.“

Dette Vædringsforslag sættes under Forhandling.

Ordføreren (Magius): Efter de Udtalelser, der faldt under nærværende Lovforslags 2den Behandling, hvor der skete en lille Tilføining til § 19, ved hvilken man nærmere vilde betegne, at Fortolkning ved Rettergang skulde nægtes, medmindre Ministeriet selv henvisste Sagerne dertil, blev der uttret et Vnse om, at denne Paragraph skulde affattes mere i Overensstemmelse med den tilsvarende § 12 i Lønningsloven, som omtaler disse Forhold i Almindelighed. I den Anledning har Udvalget tilladt sig at stille det lille Vædringsforslag, der foreligger for det ærede Thing, og som gaaer ud paa, at der i 2den Linie i § 19 efter „Krigsministeren“ sættes „i“ istedetfor „“, og tilføies: „i fornødent Fald efter Forhandling med Finantsministeren“. Saaledes som dette Lovforslag her nu er affattet, tillod jeg mig allerede paa Udvalgets Begne forrige Gang at udtale, at man formeente, at denne Tilføining i det Hele taget ikke vilde have nogen praktiff Betydning, hvad dette Lovforslag angaaer, men at man havde søgt at faae denne Redaction frem for at bringe Forslaget i Overensstemmelse med § 12 i den almindelige Lønningslov og som en nærmere Fortolkning af denne. Jeg kan ikke tænke mig, at man nogenstunde, naar det gjælder om Udbetalingen af de Summer, hvorom der her

er Tale, kunde komme i det Tilfælde, at der kunde blive Tale om at gjøre sine Fordringer gjældende ved Rettergang, og det har heller ikke været ganske klart for mig, hvorvidt man kan inddrage disse Tillæg under den almindelige Lønningslov, der kun omtaler Lønninger, der paa denne Maade skulde forelægges Finantsministeren, førend Udbetalingen kan finde Sted, da de omtalte Tillæg jo ikke egentlig ere Lønninger, men ere en Slags Erstatning eller Tillæg for Udgifter, der opstaae ved forandret Ophold eller forandrede Forhold at leve under som Militair. Men det Hele her dreier sig da kun om en nærmere Forklaring eller Oplysning til den omtalte § 12 i den almindelige Lønningslov og om at faae de Udtalelser frem paa Prent, som allerede fremkom ved Lønningslovens Behandling. Som Følge deraf er Udvalget blevet entigt om at stille dette Forslag, og skal jeg anbefale det til det høie Thing.

Krigsministeren: Da jeg ikke har havt Leilighed til at forhandle med Udvalget om det her fremlagte Vædringsforslag, som ikke er kommet til min Kundskab, førend det tillige var ansat til Forhandling her i Thinget, maa det maaskee være mig tilladt, for at jeg fuldstændig kan forstaae Betydningen af Vædringsforslaget, og da den ærede Ordførers Motivering vel er veiledende, men dog ikke kan siges at være udtømmende, at rette et Par Spørgsmaal til den ærede Ordfører med Hensyn til dette Vædringsforslag. Den ærede Ordfører har bemærket, at Udvalget ikke tillægger Forslaget nogen praktiff Betydning; det ventes ikke at ville komme til Anvendelse, eller ialfald kun sjældent at ville faae nogen praktiff Betydning. Jeg har altsaa ikke noget Spørgsmaal at gjøre i denne Henseende; men jeg skal spørge den ærede Ordfører, hvad han har tænkt sig ved, at „i fornødent Fald“ skal Krigsministeren forhandle med Finantsministeren; har den ærede Ordfører derved tænkt sig, at det afhænger af Krigsministeren,